

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**Nr. 16.002 van 17 september 2008
in de zaak X / IVde kamer**

In zake: X
X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Congolese nationaliteit te zijn, op 16 september 2008 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot teruggedrijving en de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 11 en 12 september 2008.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2008 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 september 2008 om 14.00 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat TSHIMPANGILA loco advocaat A. BINZUNGA, die voor de verzoekende partijen verschijnt, en van advocaat N. LUCAS loco advocaat E. MATTERNE, die voor verwerende partij verschijnt.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bij bericht, gefaxt op 16 september 2008 om 20.03 uur, melden de verzoekende partijen afstand te doen van hun vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats van 11 september 2008. Er worden geen bezwaren, die zich tegen de vaststelling van de afstand verzetten, ontwaard.

2. Uit de stukken van het dossier blijkt dat Charly KITENGE, vergezeld van de minderjarige Victorine OKABE, vanuit Kinshasa op 11 september 2008 om 6.15 uur is toegekomen op de Nationale Luchthaven te Zaventem. Daar waar eerstgenoemde voorhoudt dat de minderjarige haar nicht is, verklaart de minderjarige dat zij haar dochter is en KITENGE Ibanda Madeleine Gladys heet. De identiteitsdocumenten van de minderjarige blijken vals. Op 11 september 2008 om 14.50 uur wordt aan de inmiddels aangestelde voogd de thans bestreden beslissing van teruggedrijving betekend. Dezelfde beslissing wordt op 12 september 2008 om 11.50 aan Charly KITENGE betekend. De motivering, gesteund op artikel 3, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, is als volgt:

“Betrokkene is een aankomende passagier vanuit Kinshasa. Zij reist in het bezit van een geldig Congolees paspoort en een geldige Franse verblijfskaart. Betrokkene reist in gezelschap van zijn minderjarige dochter dewelke gebruik maakt van documenten van iemand anders? (De fysionomie van betrokkene stemt niet overeen met de fysionomie van de persoon op de foto in het paspoort en verblijfskaart.) De dochter maakt tevens het voorwerp uit van een onderzoek met PV n° 111462/08. Betrokkene poogt op een illegale manier zijn dochter op het Schengengrondgebied binnen te brengen”.

Verder blijkt dat Charly KITENGE op 15 september 2008 om 8.35 uur een verzoek tot invrijheidsstelling bij de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel heeft ingediend en dat tevergeefs gepoogd werd haar te repatriëren door middel van een vlucht op 16 september 2008 om 10.40 uur.

3. 1. Met toepassing van artikel 39/82, §§ 1 en 2, van de voormelde wet van 15 december 1980 kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de eerste voorwaarde betreft, bepaalt artikel 43, § 1, PR RvV dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering ook een uiteenzetting van de feiten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen dient te bevatten.

De schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid heeft een uitzonderlijk en ongewoon karakter. De toepassing van deze procedure verstoort immers het normale verloop van de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en herleidt de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum. Om deze redenen moet de verantwoording door de verzoekende partij van de uiterst dringende noodzakelijkheid evident en dus op het eerste gezicht onbetwistbaar zijn. De procedure kan daarom slechts aangewend worden in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iedereen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens.

Deze bewijslast is tweeledig: de verzoekende partij moet aantonen dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en dat zij bij het instellen van de vordering met de vereiste spoed, diligentie en alertheid is opgetreden.

Dit laatste houdt in dat de verzoekende partij, eenmaal zij kennis heeft gekregen van de bestreden beslissing, haar zaak zo snel mogelijk bij de Raad aanhangig moet maken. Ter zake wordt ervan uitgegaan dat de termijn van vierentwintig uren na de betekening van de beslissing, bepaald in artikel 39/83 van de voormelde wet van 15 december 1980, volstaat om

een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij de Raad op te starten (*Gedr. St. Kamer*, 2005-2006, nr. 2479/001, 137).

Het al dan niet alert optreden dient te worden beoordeeld aan de hand van de concrete gegevens van de zaak en van de door verzoekende partij als verantwoording ingeroepen feiten waarmee zij de uiterst dringende noodzakelijkheid wil rechtvaardigen.

3.2. Uit de stukken van het dossier blijkt dat de verzoekende partijen ten laatste op 12 september 2008 om 11.50 uur kennis hebben gekregen van de thans bestreden beslissing tot teruggedrijving en gewacht hebben tot 16 september 2008 om 19.29 uur. Hierbij is relevant dat zij zelfs getalmd hebben tot na de poging tot repatriëring, gepland op 16 september 2008 om 10.40 uur, waartegen zij zich *de facto* verzet hebben. Dit klemte te meer daar wel reeds op 15 september 2008 om 8.35 uur een verzoek tot invrijheidsstelling bij de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel werd ingediend.

De verzoekende partijen voeren geen enkele grond ter verschoning van dit talmen aan. Bijgevolg moet worden vastgesteld dat zij niet met de vereiste spoed, diligentie en alertheid gehandeld hebben.

Er is niet voldaan aan de eerste van de door 39/82, §§ 1 en 2, van de voormelde wet van 15 december 1980 opgelegde voorwaarden. Deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De afstand van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats wordt vastgesteld.

Artikel 2

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot teruggedrijving wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 17 september 2008 door:

dhr. F. HOFFER, kamervoorzitter,

mevr. F. BROUCKE, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BROUCKE.

F. HOFFER.

